

một cõi lưng chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

F#maj7 A#9 G#m7

Lưng núi ta ngồi nhìn lên núi Núi chập

4 F#maj7 F#7 Bmaj7

chùng Buồn quân quanh tiếp nối

7 B#o7 F#maj7 A7(#9)

mông lung Mặc nắng mai sớm hồng

10 C#7 F#maj7 A#9

Chân đã mỏi rồi Lòng đã chán

13 G#m7 F#maj7 F#7

chút hư danh. Cuộc

16 Bmaj7 B#o7 F#maj7

thế nhân muôn kiếp mong manh

19 A#9 C#7(b9) F#m7

Ta có em đã đành Từng dìu nhau chung

22 D7 C#7 F#m7

bước nhưng vẫn xa Nhiều khi gỗ đá cũng thiết tha

25 D^7 $F\#m^6$ $C\#^7$ $F\#m^7$ $F\#m^6$

28 $F\#m^7$ $F\#m^6$ $F\#m^7$ D^7

trong xót xa ân cần

Mặc thế nhân! Nhiều khi ta muốn đưa em đi xa xa trần gian

31 $Gmaj^7$ Am^7 C^7

Về nơi quên lãng quên cuộc

34 $Fmaj^7$ $G\#o^7$ G^7

thế ưu phiền về nơi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 D^7 $Gmaj^7$ $G\#m^7(b5)$ $F\#m^7$ $F\#m^6$

vô biên Dấu che kiếp người!

40 $F\#m^7$ D^7 $C\#^7$

Màu xuân sao u tối sao thiết tha!

43 $F\#m^7$ D^7 $C\#^7(b9)$

Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 $F\#m^7$ $F\#m^6$ $F\#m^7$ $F\#m^6$ $F\#m^7$

Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 D^7 $Gmaj^7$ $G\#m^7(b5)$ $F\#m^7$

người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 D^7 $F\#m^7$ $F\#m^6$ $F\#maj7$
 đời phong kín khung trời. Lung núi ta ngồi

55 $A\#^9$ $G\#m^7$ $F\#maj7$
 — nhìn lên núi — núi chập chùng

58 $F\#^7$ $Bmaj7$ $B\#^{\circ 7}$ $F\#maj7/C\#$ $F\#maj7$
 Buồn quần quanh tiếp nối — mông lung —

62 $A\#^9$ $C\#7(b9)$ $F\#maj7$
 Mặc nắng mai sớm hồng — Chân đã mỏi rồi —

65 $A\#7(\#9)$ $G\#m^7$ $F\#maj7$
 — Lòng đã chán — chút hư — danh

68 $F\#^7$ $Bmaj7$ $B\#^{\circ 7}$
 Cuộc thế nhân muôn kiếp — mong manh

71 $F\#maj7/C\#$ $F\#maj7$ $A^7(\#9)$ $C\#7(b9)$
 — Và cõi ta đã đành —

74 $F\#m^7$ D^7 A^+ $F\#m^7$ $F\#m^6$
 Một cõi mơ — riêng mình